तेषांदेवानां तत् स्वेटानुकूलंवचनंश्रुत्वा ॥ स्कन्नं आदौईश्वरयोःसकाशात्स्कन्नं पश्चाद्गंगायागर्भात् परिस्रवेसति परयालक्ष्म्यादीप्यमानंअनलमिव॥ दुस्पर्शं दुस्पर्शतानि वृत्तिप्रयोजनकं॥ शैत्यसिद्धयेताःस्नापयन् अस्नापयन्नित्यर्थः॥२६॥ ततःस्कन्नपरिस्रुतत्वहेतोः पूर्वंकार्तिकेयत्वेनोक्तंस्कंदइत्यन्वर्थनाम्ना अब्रुवन्नित्यन्वयः॥ स्कन्नपरिस्रुतइत्यर्थे स्कंदइतिपृषोदरादित्वात्साधु ॥ २७ ॥ ततःकृत्तिकानां क्षीरंप्रादुर्भूतंआसीतिशेषः ततःषण्णामपिस्तनजंपयः क्षुधातिशयेनषडाननोभूत्वाजग्राह ॥ २८ ॥ एवं तदाषड्भिर्मुखैःयावदपेक्षितंक्षीरंगृहीत्वा एकाङ्गाएकदिनेनैव सुकुमारवपुरपि स्वतेजसैव दैत्यसैन्यगणान्अजयत्॥२९॥ ततः सकलासुरजयाद्धेतोः ॥ सर्वेग्निपुरोगमादेवाः

तेषांतद्वचनंश्रुत्वास्कन्नंगर्भपरिस्रवे॥ स्नापयन्परयालक्ष्म्यादीप्यमानंयथानलं ॥ २६ ॥ स्कंदइत्यब्रुवन्देवाःस्कन्नंगर्भपरिस्रवे ॥ कार्तिकेयंमहाबाहुंकाकुत्स्थज्वलनोपमं ॥ २७ ॥ प्रादुर्भूतंततःक्षीरंकृत्तिकानामनुत्तमं ॥ षण्णांषडाननोभूत्वाजग्राहस्तनजंपयः ॥ २८ ॥ गृहीत्वाक्षीरमेकाङ्गासुकुमारवपुस्तदा ॥ अजयत्स्वेनवीर्येणदैत्यसैन्यगणान्विभुः ॥ २९ ॥ सुरसेनागणपतिमभ्यषिंचन्महाद्युतिं ॥ ततस्तममराःसर्वेसमेत्याग्निपुरोगमाः ॥ ३० ॥ एषतेरामगंगायाविस्तरोभिहितोमया ॥ कुमारसंभवश्चैवधन्यःपुण्यस्तथैवच ॥ ३१ ॥ भक्तश्चयःकार्तिकेयेकाकुत्स्थभुविमानवः ॥ आयुष्मान्पुत्रपौत्रैश्चस्कंदसालोक्यतांव्रजेत् ॥ ३२ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रा०वा०वा०सप्तत्रिंशःसर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तांकथांकौशिकोरामेनिवेद्यमधुराक्षरां ॥ पुनरेवापरंवाक्यंकाकुत्स्थमिदमब्रवीत् ॥ १ ॥

समेत्य सुरसेनागणपतिंतंअभ्यषिंचन्नित्यन्वयः ॥ ३० ॥ उपसंहरति ॥ एषइत्यादि ॥ ३१ ॥ धन्यत्वपुण्यत्वेविवृणोति ॥ भक्तश्चेति ॥ ऐहलौकिकफलेनधन्यत्वमामुष्मिकेनपुण्यत्वं ॥पुत्रपौत्रैश्चेत्यस्य युक्तःसन्देहत्यागेइतिशेषः ॥ ३२ ॥ इतिरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलकेबालकांडे सप्तत्रिंशःसर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अथत्रीन्पथोहेतुनाकेनेत्यादिप्रश्नस्योत्तरंवक्तुमाह ॥ तांकथामिति ॥ अपरवाक्यं वक्ष्यमाणंप्रश्नोत्तरं ॥ १ ॥